

Vossig de tribus Symbolis.

Calixti Praeemium in Augustini libro 4 de doctrina Christiana et Vincentij commentum in eundem.

Oratio panagyrica.

Dissertat. de Sacris.

de Baptismo et Eucharistia

de Sacro Santa Domini coena.

de statu animarum separatarum et.

Quingecim qd. Arianos.

Programma. qd. Nestorium.

~~de~~ ~~de~~ ~~de~~

Strophologia qd. Augustinum.

PROGRAMMA

GEORGII CALIXTI S. THEOLOGIAE

Doctoris & Professoris ordinarij

ad

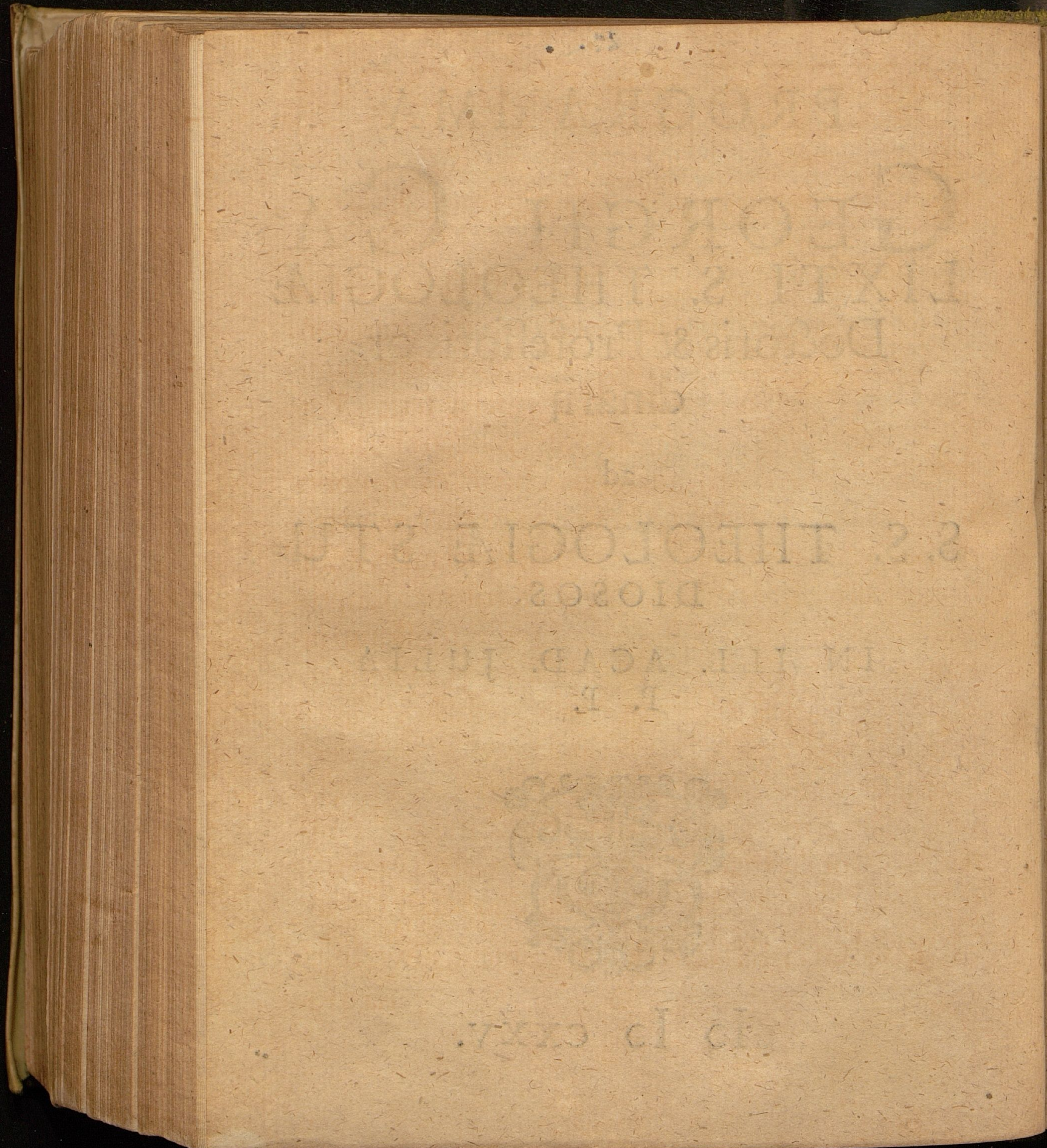
S. S. THEOLOGIAE STUDIOSOS

IN ILL. ACAD. JULIA P. P.

clō lō cxxv.

SANCTÆ THEOLOGIÆ

STUDIOSIS. S. D.

Georgius Calixtus D.

Xplicationem capitulum doctrinae, sive, ut vocari consueverunt Locorum communium ante ipsas paschæ ferias Tractatu adversus visibilem Ecclesiasticam monarchiam, quam pontificij fingunt, ad calamum dictitatio conclusi, ut vobis, studiosi Juvenes notum est. Eandem telam ex ratione demandati mihi numeri denuò exorsurus à scripturâ, ut alias fieri amat & necesse omnino est, initium faciam, & de ejus auctoritate, necessitate, perspicuitate, Interpretatione ea dicam, quibus primum hoc universæ Theologicæ disciplinæ principium egregiè cum confirmetur tum illustretur & pontificiorum circa id ipsum errores, partim absurdi partim Impij refutentur. Intellexi autem per manus vestras vagari epistolam quandam, quam ante annum ad me dedit

Bartoldus Nihusius vitio mentis sive Inju-

A 2

riâ qua-

riâ quâdam irritatâ sive aliâ quacunq; de causâ ægræ
ex Catholico-reformato factus superstitiosus & ridi-
culus (utinam non etiam impius) papista. Eâ ante
annum, ut modò dixi, Colonia Vbiorum ad me trans-
missâ impugnare conatus est, quæ de primo Theolo-
gico principio cum pro verâ, tum adversus falsam
pontificiorum & imprimis Jesuitarum sententiam do-
cui & ipse aliquando ex me audierat. Nullo equi-
dem epistolam illam prosequutus sum responso, par-
tim quod quicquid mihi superest temporis, rectius
quam in epistolis scribendis collocare soleam; partim
quod compertum haberem; quàm tenaciter homo
profundæ melancholicæ opinionibus suis, quas seor-
tim à familiarium & amicorum conscientia animo
impressisset, adhæresceret: præcipuè verò quòd intel-
ligerem, eò processisse ipsum, unde pedem referre non
posset; viderem etiam, cum religione, mutasse mores
& abjectâ modestiâ aculeatis verbis, quæ à Convicio
parum abessent, invehi in immerentem, à quo se læ-
sum nunquam sæpius adjutum ipse, velit, nolit, haut
diffitebitur. Eò autem facilius ignovi, quò certior
eram magis vitio mentis, quàm certo iudicio cum ad
partes transiisse, tum mihi, cui non parum aliàs debere
sese haut semel professus esset, sive maledicere; sive illu-
dere.

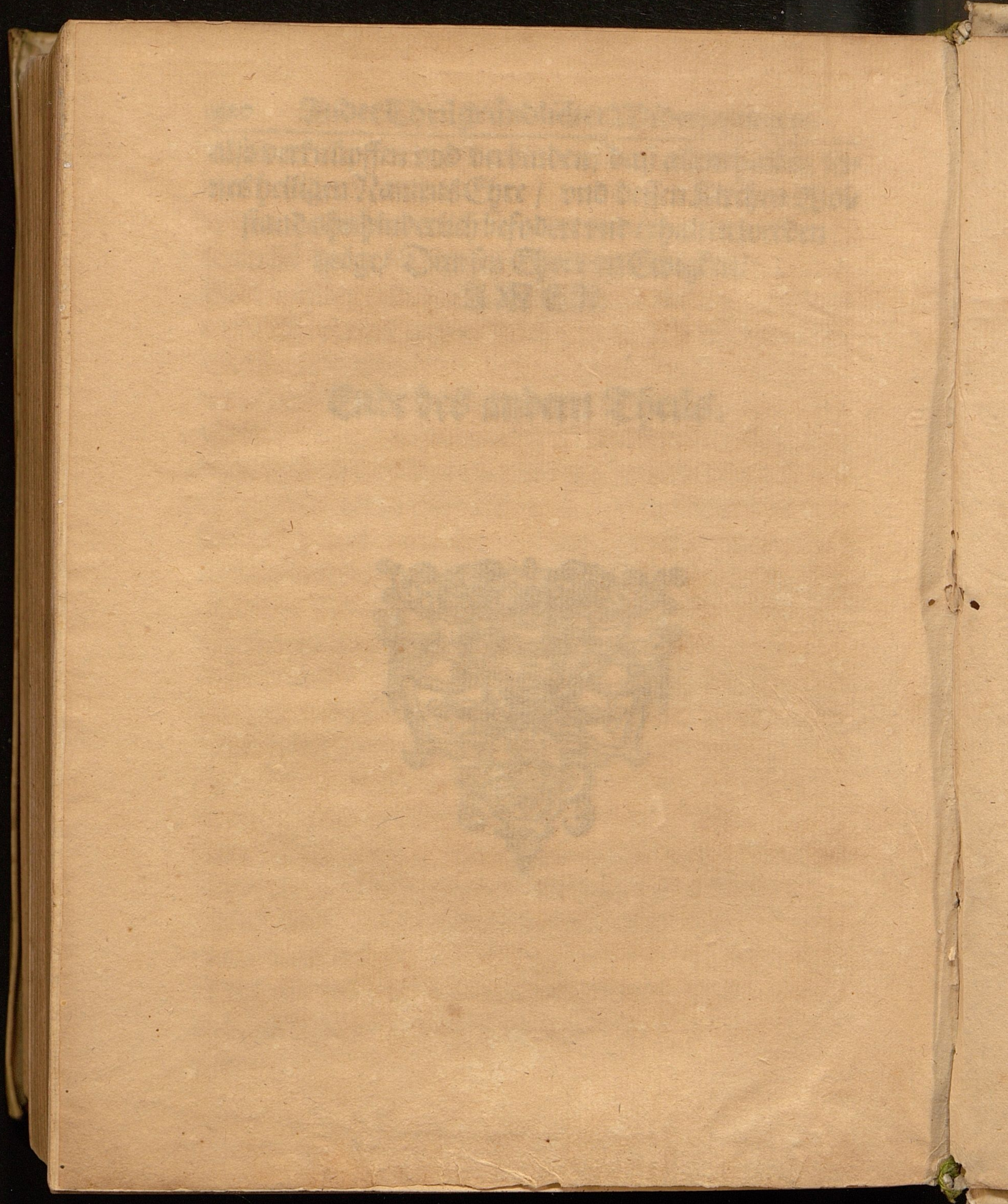
dere. Sibi itaq; permittendum censebam, quem a-
træ suæ bili, fixis imaginationibus inscribere animad-
verterem, quicquid fortè offerretur vel opinaretur,
adeo ut se **fat scire** profiteatur, mihi ad objectio-
nes, quas protulisset, obmutescendum. Sat etiam
scire, Masoram, (hodie cujus non manibus tritam?)
numquam mihi visam. Et quid non **fat scibit**,
qui ferè decennio, nisi fallor, me familiari minimè u-
sus, quin magnâ locorum intercapedine à me disiun-
ctus, fat tamen scit quoscunq; ego non antea modò,
sed ex eo quoq; tempore libros viderim? Mirum, nî
quos ego in bibliothecâ meâ codices possideo, ipse
ignorem, & ut sciam, ex aliquo nupero Pontificio re-
velationibus innixo, discere necesse habeam? Sed hæc
ego non revelationibus, sed melancholiæ & melan-
cholicis persuasionibus imputo. Minus itaq; miror,
tyronem pontificiæ Sectæ, qui dum meliorum par-
tium esset, ob instabilitatem mentis ad quosvis rumu-
sculos trepidæ, nunquam uni studio sese constanter
addicere potuerit, ampullari & paratragædiare, quasi
legiones spiritu diffiare valeat, & tantum non in Ec-
clesiam, matrem suam, ex quâ ipse genitus est, sævire.
Omniū enim id est transfugarum, ut in eos, quos de-

seruerunt, scæviant, ne parum bonâ fide descivisse vi-
deantur. Non possum autem non magnopere admira-
ri vicinos nostros **Hildefienses Papistas**,
in quorum manus quum epistola ista sive casu sive au-
ctoris operâ pervenisset, invenisse se rati non quod pue-
ri in fabâ, publici juris eam fecerunt, ne tam præcla-
ram stoliditatis suæ prodendę occasionem amitterent.
Quum enim tam diu mea, quæ de principio Theolo-
gico scripsi publicè exstiterint, ac quid ex se & suo penu
objectiunculas aliquas proferre nequiverunt, nisi a no-
bis defecisset, qui operam suam eâ in re commodaret?
Quòd si igitur ille apud nos nihil didicisset, aut à nobis
ad ipsos numquam transivisset, non haberent unde pu-
gnas somniarent, nec verissimæ doctrinæ frigidissi-
mam ullam objectiunculam umquam opposuissent.
Quin rei suo pte marte gestæ adeo miseros pudet, ut
quum alias quæcunq; in *αὐτογράφοι* ad me transmissis ha-
bentur religiosè expresserint omnia, solius tamen
Colloquij Hemelscheburgensis cita-
tionem expunxerint, ne præclaræ pugnæ, quam ali-
quando pugnarunt, memoria refricetur. Quod au-
tem inducendum omnino fuisset, nempe **Scriptu-
ram**

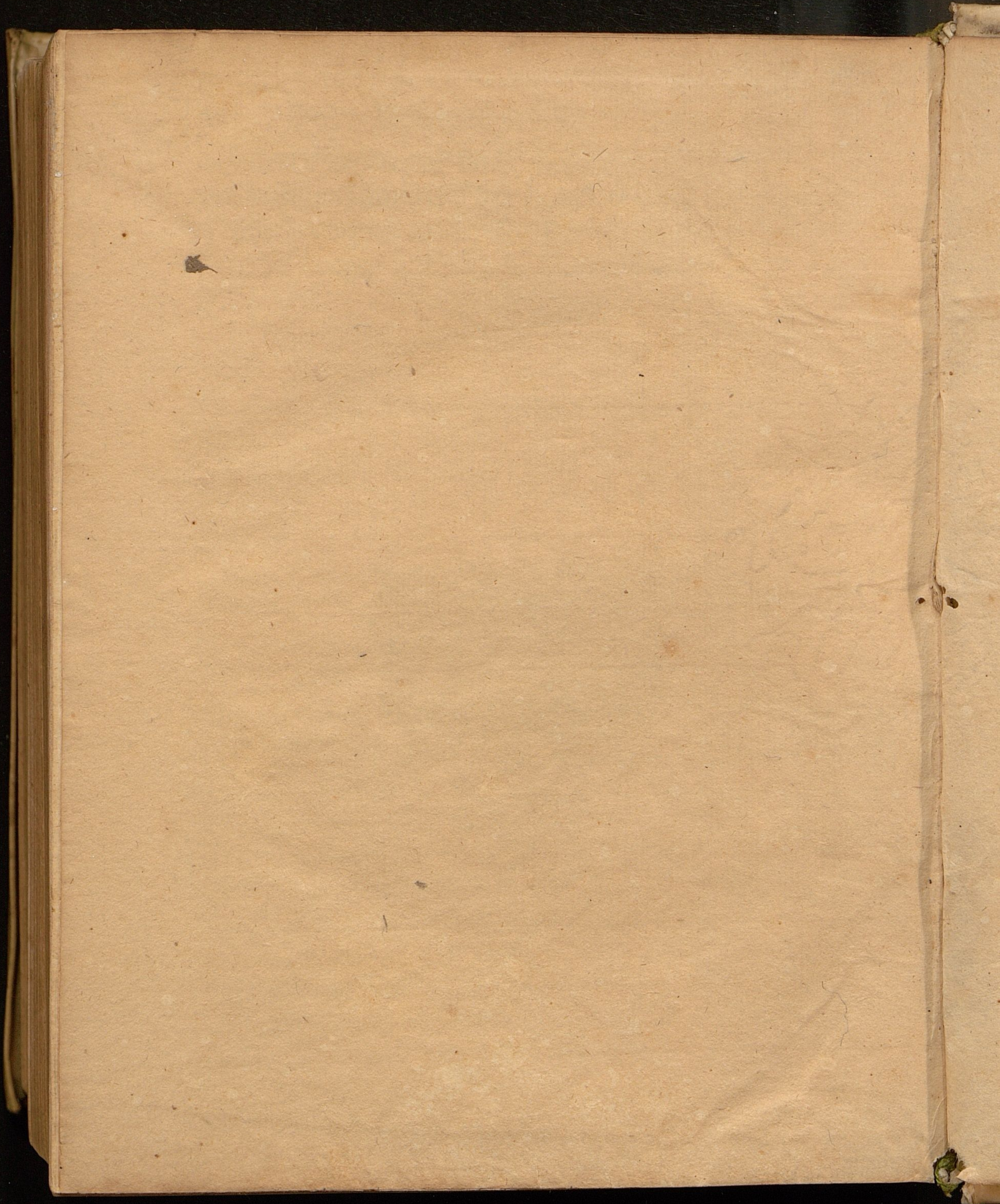
ram nihil esse penitus, nisi mortuam
& suspectam literam in libro, iunctum
reliquerunt, mentionem quidem Hemelschburgen-
sis Colloqvij adhortantes, interim neque metuen-
tes, neque intelligentes fortè, quod edito suâ ope-
rà ejusmodi scripto manifestæ impietatis & blasphem-
iæ sese adstringant. Quis enim piorum, quis
Christianorum & Catholicorum scripturam Dei ver-
bum esse umquam dubitavit? Quanta verò &
quàm immanis Impietas viventis Dei verbum quod
non potest non esse vivum & efficax, mortuam &
suspectam literam criminari? Sed tam bellos flo-
sculos melancholiæ Bartoldi & ruditati pa-
pistarum Hildesienfium feramus acce-
ptos. Iniquè verò de vobis vestrisque ingenijs & e-
ruditione judicarem auditores, si persuasum habe-
rem, futilitatem ejus scripti à vobismet ipsis absque
me indice deprehendi non posse. Ne quid tamen
desideraretur, quum de scriptura aliàs agere me nunc
oporteat octiduum ei rei impendam, ut quam ir-
ritus imò ineptus Nihusij & Hildesien-
fium

• **fium** nostrorum sit Conatus , breviter saltem &
obiter (neque enim accuratiorem operam mere-
tur) ostendam , initium ^{ov̄} ^{deq̄} facturus die Crasti-
ni horâ nonâ , loco Consveto. Valete o-
mnes. P. P. in Acad,
Julia.

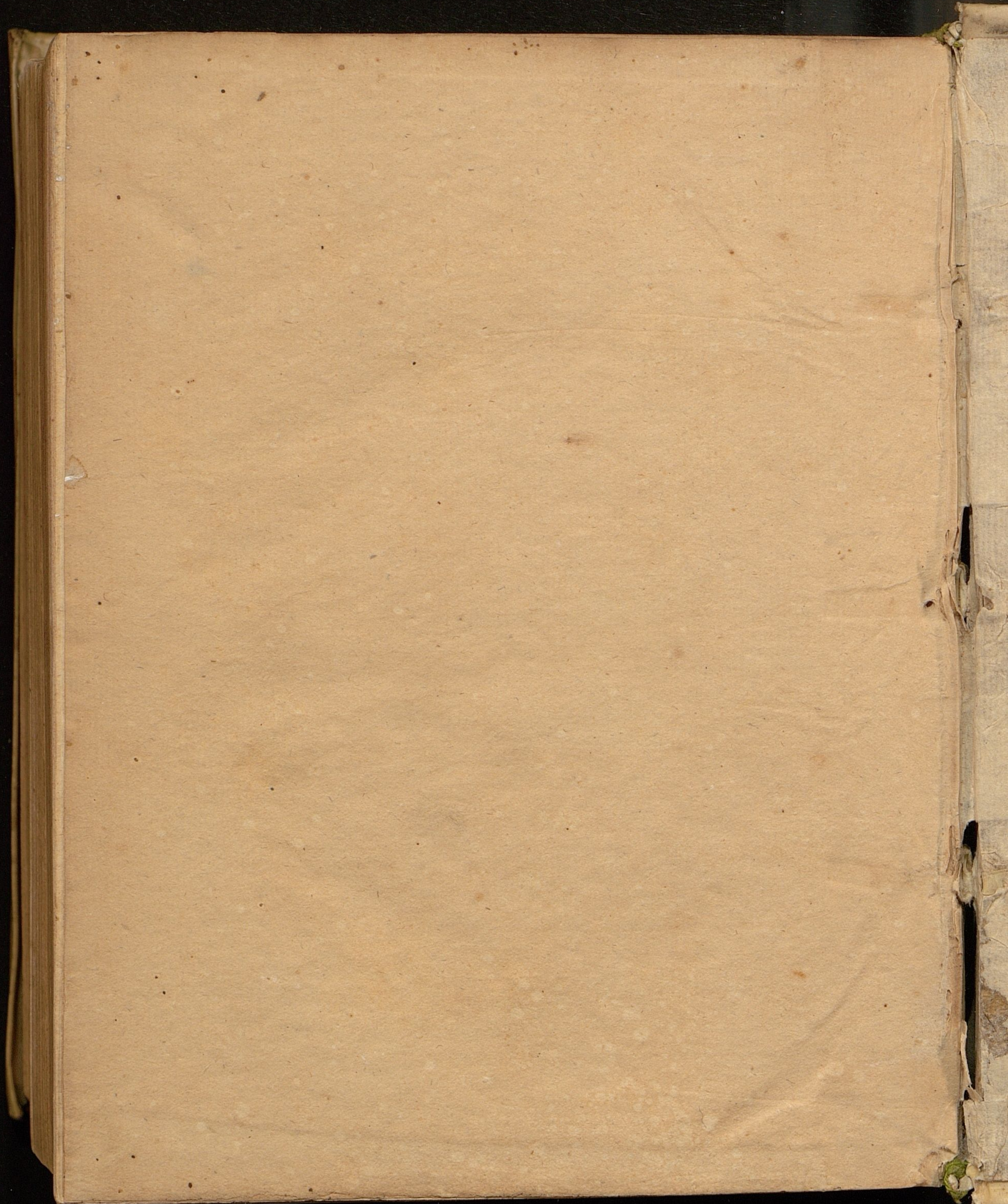

00 A 6446

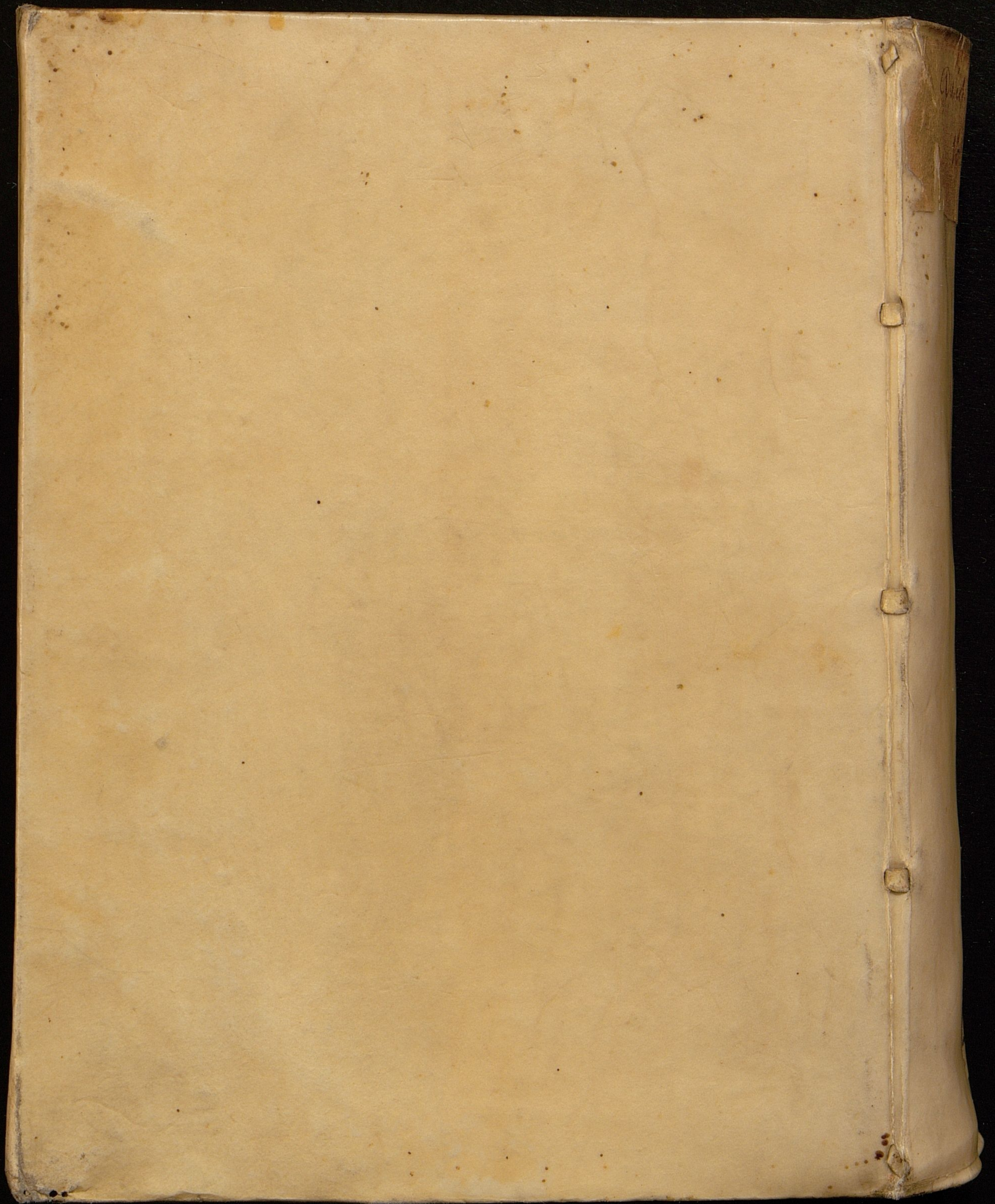
ULB Halle 3
002 935 767

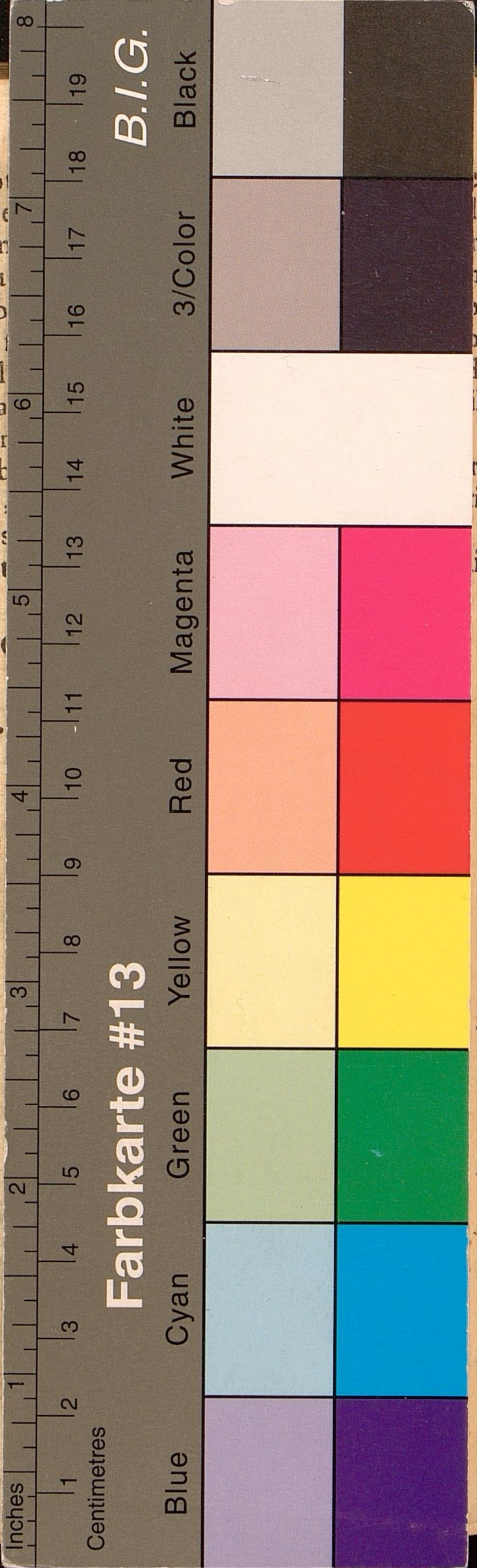

WMA

Intro ✓

23

PROGRAMMA
GEORGII CA
LIXTI S. THEOLOGIAE
Doctoris & Professoris or=
dinarñ

ad
S. S. THEOLOGIAE STU=
DIOSOS

IN ILL. ACAD. JULIA
P. P.

clō lō cxxv.

